

COLUMN – Zaterdag Live, 2 februari - Columnist: Henny van der Most

Overlast Weimarstraat

Overlast in een winkelstraat, in een wijk of stadsdeel, we zien het door de hele stad terug. Het is van alle steden en alle tijden. En we laten het best een lange tijd toe. Tot het moment, dat de buurt het zat is of tot een heftig incident gebeurt dat een grote maatschappelijke impact heeft. Dan worden we wakker en ondernemen actie op die straat, die buurt of dat stadsdeel. Gemeenteraad, Handhaving, Veiligheidsdriehoek, Welzijn en wie er ook maar belang bij heeft springt er bovenop. We steken veel geld in de gebiedsgerichte aanpak zoals we dit noemen.

Gek genoeg heeft al die inspanning hooguit een korte termijn effect. De grootste overlast wordt aangepakt, de handhaving opgevoerd en er wordt geld in een wijk gepompt om leefomstandigheden in een wijk te verbeteren.

Het wordt tijdelijk rustiger op straat en men valt weer in slaap.

Het probleem zit alleen niet aan de oppervlakte maar veel dieper in de wijk. Splitsing van woningen van pand naar appartement en van appartement naar kamerbewoning is er één van. Hier zit een aanzuigende werking van bewoners, die weinig met de wijk hebben en worden concentraties van overbewoning gecreëerd. De huisjesmelkers zijn gearriveerd en buurten dreigen te verloederen.

Het aanbod van winkels in een winkelstraat is er ook één. Door o.a. de groei van de online handel, gaan steeds meer reguliere winkels dicht; ervoor in de plaats komt vaak een éézijdig aanbod van front bedrijven. Bedrijven, die aan de voorkant een legitiem product verkopen en waar aan de achterkant allerlei illegale praktijken welig tieren. Hiermee is georganiseerde misdaad in een wijk geïntroduceerd en dat is een andere tak van sport als het om handhaving gaat. De leefomstandigheden in de wijk en het economisch niveau van de bewoners maken ook deel uit van een heel stelsel van factoren, die een wijk de ene of de andere kant op kunnen doen kantelen.

En ja, er worden Veiligheidsagenda's en een integraal veiligheidsbeleid opgesteld en uitgevoerd en toch blijf je als burger een aantal terugkerende symptomen zien.

-Het waterbed effect, waarbij zodra een gebiedsgerichte aanpak in de ene wijk wordt ingezet, de overlast zich met de snelheid van het licht naar de volgende wijk verplaatst.

-Het gevoel, dat je als burger hebt dat de "kleine jongens" worden gepakt en de "grote jongens" buiten schot blijven.

-Het gevoel, dat alle aanpak het plakken van pleisters is en het grote onderliggende probleem niet oplost waardoor telkens weer dezelfde problematiek de kop opsteekt.

-Het is het Medusa effect, hak er 1 kop af en er groeien er 2 terug.

Overlast, het is en blijft een dilemma, we willen leven op straat, gezelligheid, een goed bezochte, levendige hoofdwinkelstraat in de wijk. Zo'n straat is natuurlijk ook aantrekkelijk voor iedereen met minder goede bedoelingen en ontstane problemen spreiden zich uit over de wijk. Een leefbaar evenwicht is moeilijk te vinden. Een winkelstraat manager kan hier een heel klein stukje in de puzzel zijn en er is veel meer nodig.

Er wordt al veel gedaan, heel veel mensen doen hun stinkende best om Den Haag een prettige stad te houden, samenwerking wordt steeds beter en toch missen we binnen alle aanpak een cruciale factor om een doorbraak te bewerkstelligen. Dat ei van Columbus hebben we jammer genoeg nog niet gevonden, ik denk wel dat we op de goede weg zijn.

Er is een ding, waarvan ik weet dat het niet helpt: Politici, die incident-gestuurd reageren. Er wordt zo vaak lawaai gemaakt in de raadzaal over een klein stukje van het integraal veiligheidsbeleid, dat dit het effect heeft van versnippering van beleid. Natuurlijk als politicus scoor je hoog bij de kiezer als je zijn probleem aanpakt, even. Als politicus scoor je bij je doelgroep als je hun stokpaardje berijdt. En gezien de ingewikkeldheid van de totaalproblematiek is het geen verstandige actie je te richten op 1 incident (een steekpartij bv), 1 onderdeel van de misdaad (prostitutie bv) of 1 wijk (valkenbos)

Misdaad, zeker de georganiseerde, bestrijkt alle terreinen van illegaliteit, is verweven in onze stad. De aanpak moet net zo veelzijdig zijn en versnippering van deze aanpak door incident gestuurde reacties of beleid is geen goed idee.

En overlast? dat is een symptoom van een onderliggend probleem.
Goed beleid pakt het probleem aan niet het symptoom.